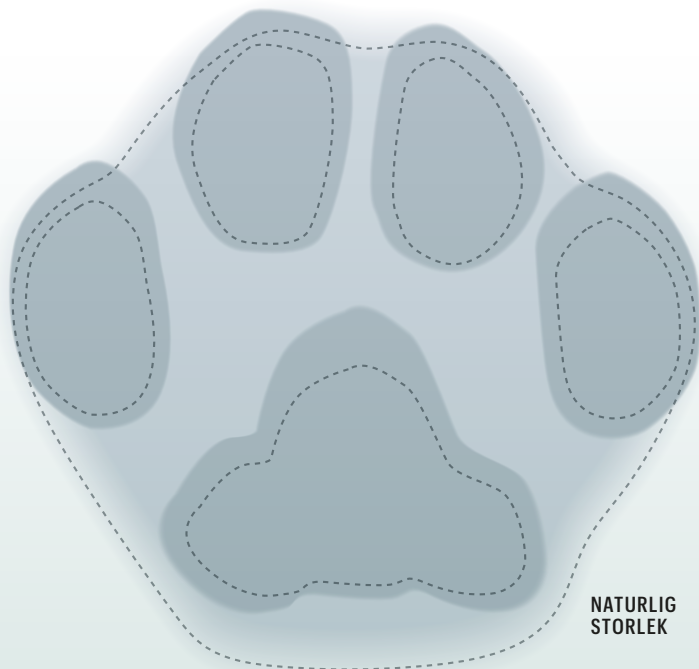


Så inventeras lodjuren

Av Johan Jarnestad & Anna Liljemalm

LO KISSAR INTE SOM VARGEN

En varg revirmarkerar flitigt och den gula urinen syns vanligen på långt håll. Spillningen placeras ofta rent av på en höjd. Ett lodjur gömmer sin spillning. Revirmarkeringen sker mer sällan, och vanligen mot ett träd så att ingen urin går att samla upp, och därför använt sig av andra metoder än dna i inventeringsarbetet.



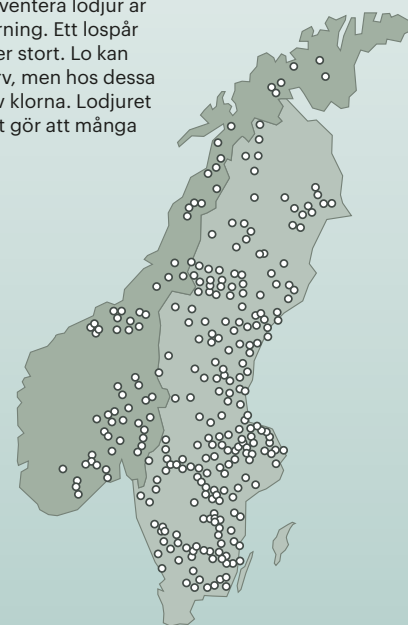
NATURLIG
STORLEK

LODJUREN DRAR IN KLORNA

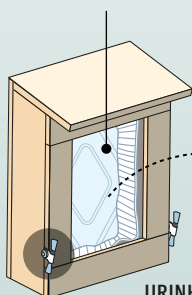
Det vanligaste sättet att inventera lodjur är att använda sig av snöspårning. Ett lospår är vanligen 7–10 centimeter stort. Lo kan förväxlas med varg och järv, men hos dessa arter syns oftast avtryck av klorna. Lodjuret kan dra in sina klor och det gör att många lospår saknar klomärken.

○ FAMILJEGRUPP

I fjol noterades sammanlagt 280 familjegrupper i Sverige och Norge. En familjegrupp avser en hona med sällskap av en eller flera årsungar.



ALUMINIUMFORM



URINHOLK

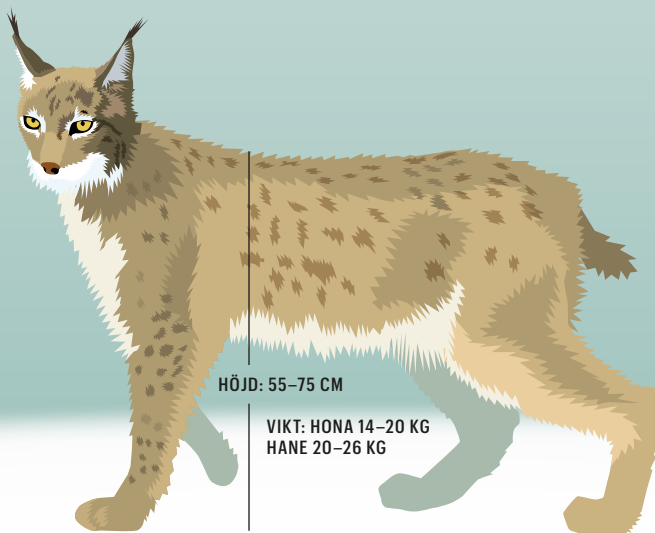
HÅRSTRÅN

STÅLBORSTAR



NY UPPFINNING KAN UNDERLÄTTA

Med en urinholk har experterna testat att samla dna från lodjur i ett pilotprojekt. Lodjuret kissar i en aluminiumform på lådans framsida som sedan måste tömmas innan nästa lodjur kommer till platsen. På lådans långsidor sitter hårfällor. Att rycka loss några hårstrån är ytterligare ett sätt att knycka dna från lodjuren. Experterna har testat med större och mindre stålborstar, samt med kardborreband. Alla varianter har fungerat. Lodjuren behöver inte lockas med hjälp av doft eller liknande, utan hittar urinholken på eget bevåg.



HÖJD: 55–75 CM

VIKT: HONA 14–20 KG
HANE 20–26 KG

KÄNN IGEN ETT LODJUR

Lodjur påminner om vanliga huskatter, men är större och kraftigare. Svansen är kort och öronen försedda med tofsar. Många lodjur har fläckig päls, men fläckigheten kan variera både geografiskt och mellan individer inom ett område.